

Németh Károly látogatása a KISZ KB-nál

Németh Károly, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja a Központi Bizottság titkára kedden látogatást tett a Magyar Kommunista Ifiú-sági Szövetség Központi Bizottságánál, ahol találkozott a KISZ KB titkárával. Meghallgatta Fejtő Györgyöt, a KISZ KB első titkárának és a KISZ KB titkárainak tá-

lékoztatóját az ifiú-sági szövetség elmúlt évi munkáiról és az évi terveiről.

Németh Károly az ifiú-sági szövetség vezetőivel folytatott megbeszélésen szót a párt, az ország előtt álló feladatokról, és ezek megoldásában a KISZ, a magyar ifiú-ság felelős részvételének fontosságáról.

Jelölő gyűlés Szegeden

Hétfőn este Szegeden, a Radnóti Miklós Gimnázium egyik osztálytermében 65-en foglaltak helyet. Diákoktól nyugdíjasokig minden korosztályt képviseltek a tanácsnoki jelölő gyűlés résztvevői, akiket dr. Diós József, a népfőnt szegedi városi alelnöke köszöntött. Néhány mondatban ismertette a gyűlés célját, a 20. számú választókerület polgárai előtt, majd Kulcsárné dr. Kiss Piroskát, a népfőnt szegedi városi bizottságának titkárát kérte fel arra, hogy tájékoztassa a résztvevőket a közérdekű várospolitikai kérdésekről.

Szeged az utóbbi években is folyamatosan fejlődött — hangsúlyozta a népfőnt szegedi városi bizottság titkára. Részletesen ismertette a nagyszabású lakásépítési program eredményeit, a korszerű lakótelepek felépítését. A jövő terveiről szólván beszélt arról, hogy növekszik a magánérem építkezések jelentősége. Ismertette a szociális körülmények javulását, az egészségügyi ellátás és hálózat korszerűsítését, az öregekről való gondoskodás újabb módjait Szegeden.

Feltehetően az idén átadják Rókuson az új, 80 férőhelyes bölcsődét és a 100 kisgyermek második otthonának szánt óvodát. Mint mondta, az étel- és élelmiszer-ellátás színvonala és az árak minősége javult. Ez annak ellenére így van, hogy léteznek hiánycikkek is. Válatosan ismertette a Belváros rendezési tervét, azt, hogy a 20. választókerületben több száz négyzetméter alapterületű ABC-áruházat, korszerű tej- és élelmiszer-terveznek megépíteni még a mostani öt éves tervidőszakban.

Elmondta még azt is, hogy előreláthatólag 1985-re elkészülnek az építők a Szegedi Nemzeti Színház rekonstrukciós munkáival.

Ezután a gyűlés résztvevői dr. Müller Józsefnét, a megyei tanács vb művelődési osztályának vezetőjét jelölték tanácsnagnak.

Ezt követően az elhangzott hozzászólásokban jó néhány közérdekű kérdés merült fel. Dr. Somogyi Ferenc nyugdíjas elmondta, hogy a lakásfelmérések során eddig — ismeretei szerint — jó néhány olyan otthont találtak, amelynek nincs gázdája, pedig a felmérés felével sem végeztek még Szegeden. Megválasztásra javasolta dr. Müller Józsefnét és egyben kérte, hogy a testületben tegyen majd meg mindent a hasonló hiányosságok megszüntetésére. Elmondta azt is, hogy véleménye szerint Szeged lakói szívesen végeznék társadalmi munkát, viszont keserű tapasztalatuk, hogy azt a virággyaszt, amelyet beültettek, egy-egy építkezés miatt nem sokkal később szétírták.

Nádas László pedagógus, mint a jelölt hajdani osztályfőnöke, későbbi kollégája, sokéves ismeretűre hivatkozva ajánlotta a gyűlés résztvevőinek bizalmába dr. Müller Józsefnét. Ugyanilyen értelemben nyilatkozott Horváth István, a Belváros II/B körzeti pártbizottságának titkára; csakúgy, mint Csanádi Mihályné, Zalahegyi Lajos és László Imre is.

A felszólalásokban elhangzottakra Kulcsárné dr. Kiss Piroska adott választ, majd dr. Müller Józsefné köszönte meg a bizalmat.

Az élelmiszeripar ideai feladatai

Az élelmiszeripar az évi legfontosabb feladata, hogy a tavalyihoz hasonló egyenletes, jó színvonalú ellátás-gondoskodjon az export értéket pedig 7,7 százalékkal növelje. Az ágazat — változatlan áron számítva — bruttó termelési értékének 2 százalékos növelését tervezi, ezen belül azonban az állati eredetű termékek feldolgozását 3,2, a növényi eredetűeket pedig 1,1 százalékkal növelik. Az édes-, a szesz-, az ásvány- és zöldségtől, a sütő- és téstésztaipar termelése 3 százalékkal csökken az 1982-eshez képest.

A terv az egy főre jutó fogyasztás további növelésével számol. Ezért a húsfélékből a fogyasztás 1,3 százalékkal, ezen belül a baromfié 4,1 százalékkal, a tejemlékeké 2,3, a tojásé 2,2 százalékkal, a gyümölcsé 1,4 százalékkal növekszik, míg zöldségből megközelítően a tavalyival azonos mennyiséget vásárolunk.

A terv megalapításához mindenképp a minősége javítására, a termékek beltartalmi értékének növelésére, a csomagolás fejlesztésére van szükség. Annál is inkább mert a külszíni versenőképesség megőrzésének ezek

elengedhetetlen feltételei. Ugyanakkor a sikeres export érdekében célszerű korszerűsíteni a külkereskedelmi munkát, ehhez következetesebb piacutatóra, a vásárlókör bővítésére van szükség.

Az idén új beruházás nem indul ugyan de a tavalyihoz hasonlóan 700—800 millió forint értékben vásárolnak, illetve újítanak fel gépeket, berendezéseket az üzemek. A jelentősebbek közé tartozik a cukoripari rekonstrukció folytatása, a tatabányai húsüzem építésének befejezése.

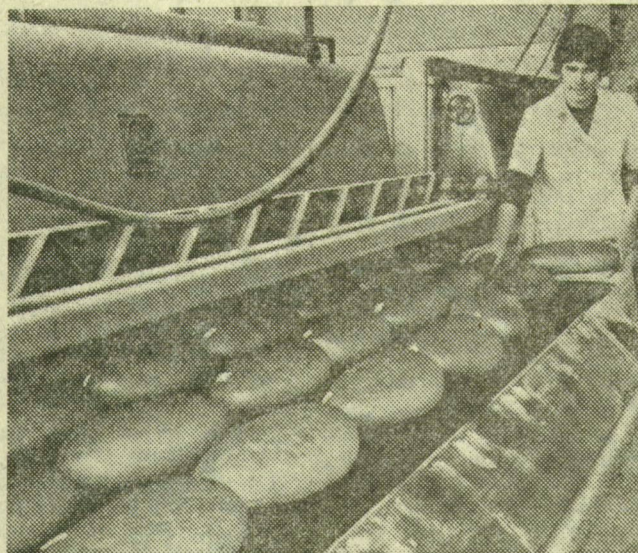
A gépi rekonstrukciónak némiképp gátat szabnak a szűkös tőkésimpoort-lehetőségek. Előnyös viszont az üzemek számára a január 1-től életbe lépett termelői árnövekedés. Az elmúlt években mezeimelkedett ráfordítási költségek egy része kompenzálódik így módon. A termelői árnövekedés a fogyasztói árak zömét nem érinti.

Az idén a tavalyihoz hasonlóan mintegy 100—120 félé az élelmiszer is megjelenik a választék csomagolására. Az üzemek törekvése főként az olcsóbb termékek körének bővítése, elsősorban a hús-, a baromfi-, a tej- és az édesipar jelenik meg ilyen cikkekkel. &

Igények és lehetőségek

Mindenki szeretne előbbre lépni, az elmúlt évinél eredményesebben gazdálkodni. Eppen ezért tervezik meg tudatosan a vállalatok évről évre feladataikat. Úgy teszik persze, hogy számolnak, méghozzá reálisan számolnak az igényekkel és a lehetőségekkel. Tulajdonképpen a jó vezető mindig arra gondol, hogy egy-egy százalékkal, egy-egy méterrel vagy tonnával mindig lehet fokozni a teljesítményt...

Gusztus és pénztárca

Veknik a gyártósoron

— Szeretem a burgonyás kenyeret...

— Elhiszem — mondja dr. Veress Ferenc, a Szegedi Sütőipari Vállalat igazgatója —, mert ez az új termékünk, amit 1982 első negyedében kezdtünk gyártani, igen hamar népszerű lett a fogyasztók körében. Hétköznap ötven, szombatonként pedig kilencven másztát gyártunk belőle.

— A vászonyi kenyér sem rossz...

— Az elmúlt év szeptemberé óta gyártjuk; gyorsan megkedvelték, ma már 70 másztányit kell előállítani belőle, de azt hiszem, hogy az igényeket még mindig nem tudjuk teljes mértékben kielégíteni.

— Mit gondol, miért vásároljuk ezeket a kenyérféléket szívesen?

— Magam is szeretem őket, főként amiatt, mert kitűnő ízűek, de azért is, mert mindkét kenyérfajta 3—4 napon át is friss marad.

— Szóval?

— Tavalyi is arra törekedtünk, hogy korszerűsítsük a termékszerkezetünket, azaz bővítettük a kenyér és a péksütemények választékát.

— Az utóbbiakról még nem beszélte...

— Gyártani kezdtünk egy vajjas jellegű nagy kiflit, piacra dobtuk a vajrudat. Információink szerint egyik termékünk sem vallott szégyent a fogyasztók előtt.

— Az elmúlt esztendőben emelkedtek a sütőipar alapanyagairól.

— Mindez nem kis gondot okozott nekünk. Eppen arra törekedtünk, hogy olcsó, ám mégis jó minőségű termékeket állítsunk elő.

— Mondana erre példát?

— Talán emlékszik a zsemlecipóra, ami 5 forint

40 fillérbe került... Helyette kezdjük el gyártani a búzacipót, aminek az árcsák 3 forint 50 fillér.

— Vásárolhattunk hét forintért húsos pirogot...

— Ez a termékünk ma is kapható, ugyanakkor gyártunk már almás pirogot 4 és meggyeset 5 forint 60 fillérért. Mindenki választhat tehát gusztusa és pénztárcája szerint.

— A fogyasztók még mindig panaszkodnak a kenyér minőségére.

— Pedig 1982 augusztusában bevezettük a konténeres szállítást. Így nem törődik a kenyér jobb minőségű áru vásárolhatnak a boltokban.

El kell mondanom, hogy a minőség javítását dolgozóink fokozottab anyagi ösztönzésével is igyekeztünk elősegíteni. A minőségi prémium havonta két és félszeresére növekedett.

— Sokat beszélünk az energiagazdálkodásról...

— Az elmúlt évben tízmillió költséggel számoltunk. Hétszáz ezer forintot sikerült megtakarítanunk. Ennél azt hiszem, felesleges többet mondani. Javultak a termelékenység mutatói is. Nem kevéssel, 10 százalékkal. Mindez az új munkaszervezési eljárásoknak köszönhető.

— 1983-ban?

— Még többet kívánunk előállítani a három-négy napig frissen maradó minőségű kenyerekből. Bővíteni akarjuk a diabetikus termékek választékát. Javítjuk a belső ellenőrzés színvonalát. Termelékenységünket újabb 2—3 százalékkal növeljük. Reméljük, hogy azt a gyártóvonalunkat, amelyen az 1 kilogrammos kenyeret állítjuk elő, korszerűsíteni tudjuk.

— Hogyan zárták a tavalyi évet?

— Szerencsére semmi különös nem történt — mondja dr. Simády Béla, az ATIVIZIG igazgatója.

Semmi különös nem történt, mert nem kellett árvíz ellen védekezni, a belvizek sem okoztak nagyobb gondot. Mindez szerencse az országnak csakúgy, mint a vízügyi igazgatóságoknak. A vízügyesek azonban ilyen esztendőben sem ülhetnek békésen babáiraikon, hiszen fejleszteniük kell az ár- és belvízvédelmi rendszert, gondoskodniuk kell a gátak, csatornák, szivattyúállomások fennntartásáról. Sőt, arról is, hogy az esetleges ár- és belvízveszélyes időszakokra létrehozott kapacitásait hasznosan felhasználhassák. Mindez ma már tekintélyes piacutató munkát is igényel.

Az ATIVIZIG szinte minden szempontból eredményes esztendőnek könyvelheti el 1982-t. Úgy terveztek, termelési értékük 270 millió forintot tesz majd ki, ezzel szemben 315 millió forint értékű munkát produkáltak, ami komoly eredmény, lévén, hogy az országban alacsony anyaghiány szerepel. Beruházási és fennntartási munkák a terv szerint alakultak, külön megrendelők számára azonban több munkát tudtak vállalni és teljesíteni, mint amennyit terveztek. Építettek halastavat; kis hidakat, végeztek alagsóvezést, s részt vesznek például a gázcsőépítési programban. Mindez nyereséget is hozott a konyhára, a tervezett 15 millió forint helyett mintegy 20 milliót.

Jól is jött az igazgatóságoknak a nyereség, hiszen ők is eszerint tudják például dolgozóik fizetését javítani. Tavaly 7 százalékkal tudták munkásaik átlagbérért emelni, s 6 százalékkal alkalmazottáikat. Az idei évre 4,3 százalékos bérfelzárkózást terveztek, mert az országban náluk a legmagasabb a termelékenység a vízügyi igazgatóságok között. Remélik azonban, hogy meg tudják fejteni ezt az összeget, mivel kapacitásukat szinte teljes mértékben sikerült 1983-ra lekötöniük.

Természetesen békeidőben is akad teendő saját házuk táján. Tavaly például befejezték a Maros bal partján a töltés megerősítését, megkezdték az új téli kikötő medencéjének kiépítését és a száraz-éri csatornarendszer rekonstrukcióját. A nehezebb gazdasági helyzet következményeit természetesen a vízügyi igazgatóság is megérzi. Lelassult például a téli kikötő építése, s a védművek fennntartására rendelkezésre álló százmillió forintból is kevesebbre futja, mint korábban. A biztonsági követelményeknek természetesen így is eleget tudnak tenni — lévén ez alapvető követelmény —, legfőképpen az esztétikumra jut kevesebb. Az is eredménynek tekinthető, hogy a Csongrád és Békés megyei vízrendezésre továbbra is a korábban megállapított összegek állnak rendelkezésre.

Az idén tovább folytatják a megkezdett munkákat a Szász-ér környékén és a téli kikötő építését, s eleget tesznek a külső megrendelők igényeinek is.

Közétkeztetés előnyben

A Kisteleki Egység Áfész változatlan áron számolta az 1981. évről megegyező forgalmat bonyolított le tavaly. Összes árbevételük 618 millió forint volt, mintegy 20—22 milliós nyereséggel zárták az évet. Bischof József elnök szerint azért nem növekedett a kereskedelmi forgalom, mert a lakosság vásárlóereje is stagnál. Ellátási probléma nem volt. A szövetkezet legfontosabb kötelességét, a kiegyensúlyozott alapellátást teljesítette. Vonatkozik ez a működési területén levő falvakra és az általa kezelt 24 tanyaibólra.

Néhány probléma adódott azért: egy részük országos gondok helyéből megjelenése, mások a szövetkezet téves lépéseinek következménye. Kisteleket sem kerülte el a nyári mosóporkrizis. A

különböző szénfajtához sem mindig lehetett hozzájutni. Országosan kevesebb brikett és jó minőségű darabos szén áll rendelkezésre, mint amennyire igény lett volna. A Kisteleki Áfész-nél tetézte ezt, hogy a szövetkezet rosszul mérte föl a közületek igényeit. Hivatalokban, iskolákban áttértek az olajtüzelésről a széntüzelésre, igényeiket a lakosság rovására tudták csak kielégíteni.

Az élelmiszer-forgalom 1981-hez képest 11 százalékkal nőtt. A korábbinál 3 százalékkal többet költöttek ruházati cikkekre, az előző év szintjén maradt a vegyipari cikkek-forgalom. Több mint 6 százalékkal nagyobb a vendéglátó egységek bevétele. Ez a szám azért figyelemre méltó, mert nem nőtt a szeszital-fogyasztás, viszont bővítették a közétkeztetést. Több fogyott a szeszmentes üdítő italokból is.

Visszaesett viszont a főlvasárlás. Ennek oka, hogy a Zöldért olcsón és korlátozott mértékben vásárolt fől árut a szövetkeztől, ugyanakkor a többszatomás értékesítés adta lehetőségekkel sem sikerült élni. Csaknem másfélszeresére nőtt az ipari termelés: főként malacot és birkát vágtak, vadbőr felvásárlásból és kikészítésből is tekintélyes jövedelmük származott.

1983-ban 6,2 százalékos forgalomnövekedést terveztek. Ez kissé merésznék tünik, a kisteleki szövetkezet vezetői azonban úgy vélik: jó munkával elérhető, hogy a lakosság a kiegészítő gazdaságban szerzett nem csekély jövedelmét is a szövetkezetnél költse el.

Elegáns nők, táskával

Elegáns nő aligha képzelhető el táskával nélkül. Már csak azért sem, mert a táskák öltöztet. Harcedzett férjek szerint viszont arra is jó, hogy háromszor annyi fölösleges cuccot szűfölni lehet, mint amennyi valójában belefér. A női táskák fontos, sőt nélkülözhetetlen kellék. Felalálták, s azóta nem megy ki a divatból. Bár néha megpróbálják különféle szatyrokkal és sporttáskákkal felváltani. A Szegedi Bőrdíszmű Ipari Szövetkezet háromszáz dolgozója tulajdonképpen azért nyugszik, mert tudják, hogy termékeik mindig vevőre találhatnak. 1982-ben 767 ezer táskájuk kelt el.

— Az elmúlt évben 602 ezer darab női táskát értékesítettünk szocialista piacon — mondja Molnár Mihályné a szövetkezet főkönyvelője. — A belföldi partnerek 161 ezer táskát rendeltek, a tőkés piacon pedig 4300 kelt el.

— Kíváncsi lennék mely országokban népszerűek a Szegeden és Mindszenten gyártott táskák?

— Az Egyesült Államokban és Kanadában. Sajnos, a tavalyi esztendő tőkés export tekintetében nem sikerült úgy, ahogyan terveztük. Ebben valószínűleg közrejátszanak a recesszió körülményei.

— Volt elég modell?

— A mintázók erejüket megfeszítve dolgoztak. Ötlekben sem volt hiány.

— Akkor?

— Az elmúlt év végén itt járt az amerikai Klassis Aura cég képviselője. Elégedtetnek mutatkozott. Eddig 8 ezer 300 darab táskáról

tudunk, amelyik útra kel majd a tengeren túlra.

— Itthon?

— A belföldi kereslet úgy érezzük csökken. Valószínűleg csak 100 ezer darab táskát tudunk értékesíteni. Viszont növelni akarjuk a szocialista országokba exportálható mennyiséget.

— 1982-ben 111 millió volt az árbevételük.

— Optimisták vagyunk. Erre az évre 125 milliót tervezünk.

— Meglesz?

— A szerződés-kötések alapján úgy látjuk igen.

Amit még hallottam a főkönyvelőtől: javítják a termelékenység mutatókat. Egyszerűsítik a gyártási műveleteket. A nagyobb termelési értéket úgy állítják elő, hogy három százalékkal fogy majd a létszám.